

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1958

Vyhlášené: 20.05.1958 Časová verzia predpisu účinná od: 20.05.1958 do: 03.06.1983

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

29

Vyhláška ministra zahraničných vecí

z 8. mája 1958

**o Zmluve medzi Československou republikou a Sväzom sovietskych
socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a
trestných veciach**

Dňa 31. augusta 1957 bola v Moskve dojednaná Zmluva medzi Československou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach.

David v. r.

Zmluva medzi Československou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach

Prezident Československej republiky a

Prezídium Najvyššieho soviету Sväzu sovietskych socialistických republík,

vedení spoločným prianím čo najviacej upevniť a ďalej rozvíjať bratské zväzky medzi národmi Československej republiky a národmi Sväzu sovietskych socialistických republík, prikladajúc značný význam spolupráci aj na poli právnych vzťahov, rozhodli sa uzavrieť Zmluvu o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky

dr. Václava Škodu, ministra spravodlivosti Československej republiky,

Prezídium Najvyššieho soviету Sväzu sovietskych socialistických republík

Alexeja Vasiljeviča Zacharova, námestníka ministra zahraničných vecí Sväzu sovietskych socialistických republík,

ktorí vymenivší si plnomocenstvá a zistivší ich v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Oddiel I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Právna ochrana

1. Občania a právnické osoby (ďalej len „príslušníci“) jednej z oboch Zmluvných strán požívajú na území druhej Zmluvnej strany rovnakú právnu ochranu a pomoc, pokiaľ ide o osobné a majetkové práva, ako vlastní občania a právnické osoby.
2. Majú slobodný a nerušený prístup k súdom, prokuratúram a štátnym notárstvám (ďalej len „justičné úrady“) a k iným úradom druhej Zmluvnej strany, ktoré pôsobia v občiansko-právnych, rodinných a trestných veciach; môžu pred nimi vystupovať a podávať návrhy a žaloby za rovnakých podmienok, ako príslušníci druhej Zmluvnej strany.

Článok 2

Poskytovanie právnej pomoci

1. Justičné úrady oboch Zmluvných strán si v občianskoprávnych, rodinných a trestných veciach poskytujú navzájom právnu pomoc.
2. Justičné úrady poskytujú právnu pomoc aj iným úradom vo veciach uvedených v odseku 1 tohto článku.

Článok 3

Spôsob styku

Justičné úrady Zmluvných strán sa pri poskytovaní právnej pomoci stýkajú navzájom prostredníctvom svojich ústredných úradov, pokiaľ v tejto Zmluve sa neustanovuje niečo iné.

Článok 4

Rozsah právnej pomoci

Obe Zmluvné strany si navzájom poskytujú právnu pomoc vykonávaním jednotlivých procesných úkonov, najmä: obstarávaním a zasielaním písomností, vykonaním prehľadání,

odňatím vecí, zasielaním a vydaním vecných dôkazov, vykonaním znaleckých posudkov, výsluchom obvinených, svedkov, znalcov, strán a iných osôb, vykonaním súdnej ohliadky ako i doručovaním písomností.

Článok 5

Úprava písomností

1. Písomnosti, ktoré si zasielajú justičné úrady a iné úrady (ďalej len „úrady“) pri poskytovaní právnej pomoci, musia mať pečiatku.
2. Pri žiadostiach o poskytovanie právnej pomoci používajú Zmluvné strany dvojjazyčné tlačivá, ktorých vzory si navzájom vymenia.

Článok 6

Forma dožiadania o poskytnutie právnej pomoci

1. Dožiadanie o poskytnutie právnej pomoci musí obsahovať tieto údaje:
 - a) označenie dožadujúceho úradu;
 - b) označenie dožiadaného justičného úradu;
 - c) označenie vecí, v ktorej sa žiada o právnu pomoc;
 - d) mená (názov) účastníkov, obvinených, obžalovaných alebo odsúdených, ich príslušnosť, povolanie a bydlisko, miesto pobytu alebo sídlo;
 - e) mená a adresy právnych zástupcov;
 - f) obsah dožiadania, ako i potrebné údaje o predmete dožiadania a vo veciach trestných i označenie skutkovej podstaty trestného činu.
2. Dožiadanie o doručenie písomností musí okrem toho obsahovať ešte presnú adresu príjemcu a označenie doručovanej písomnosti.

Článok 7

Spôsoby vybavenia

1. Pri vybavovaní právnej pomoci použije dožiadaný justičný úrad právne predpisy svojho štátu. Ak však je o to dožiadaný úrad požiadaný, môže použiť predpisy o konaní dožadujúcej Zmluvnej strany, pokiaľ nie sú v rozpore s právnym poriadkom jeho štátu.
2. Ak nie je dožiadaný justičný úrad pre vybavenie kompetentný, postúpi dožiadanie kompetentnému justičnému úradu a upovedomí o tom dožadujúci úrad.
3. Ak bude dožiadaný justičný úrad o to požiadaný, oznámi dožadujúcemu úradu, kedy a kde bude dožiadanie o právnu pomoc vybavené.
4. Po vybavení dožiadania o poskytnutie právnej pomoci vráti dožiadaný justičný úrad spisy dožadujúcemu úradu; ak právnu pomoc nebolo možno poskytnúť, oznámi súčasne dôvody, ktoré bránia vybaveniu dožiadania.

Článok 8

Nedotknuteľnosť svedkov a znalcov

1. Svedok alebo znalec, ktorý sa na predvolanie doručené justičným úradom dožiadanej Zmluvnej strany ustanoví pred úrad dožadujúcej Zmluvnej strany, nesmie byť bez ohľadu na svoje občianstvo na jej území trestne stíhaný, ani vzatý do väzby, ani na ňom nemôže byť vykonaný trest pre trestný čin, ktorý spáchal pred prekročením jej štátnych hraníc.
2. Túto záruku však svedok alebo znalec stratí, ak neopustí, ačkoľvek tak mohol urobiť, územie dožadujúcej Zmluvnej strany do týždňa po tom, keď mu vylúchajúci justičný úrad oznámil, že jeho prítomnosť už nie je viac potrebná. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú svedok alebo znalec nemohol územie dožadujúcej Zmluvnej strany opustiť bez svojho zavinenia.

Článok 9

Dožiadanie o doručenie písomností

1. Dožiadaný justičný úrad zariadi doručenie podľa predpisov platných pre doručovanie tuzemských písomností, ak doručovaná písomnosť je spísaná v jeho jazyku, alebo ak je k nej pripojený overený preklad. Inak odovzdá písomnosť adresátu, pokiaľ je ochotný ju dobrovoľne prijať.
2. Overenie prekladu vykonáva príslušný tlmočník alebo dožadujúci úrad alebo diplomatický alebo konzulárny zástupca jednej zo Zmluvných strán.
3. Ak nemožno zariadiť doručenie písomností na adresu, ktorá je udaná v dožiadaní, dožiadaný justičný úrad vykoná z úradnej povinnosti opatrenia potrebné na zistenie adresy. Ak zistenie adresy dožiadaným justičným úradom nie je možné, upovedomí o tom dožadujúci úrad a vráti mu písomnosť, ktorá mala byť doručená.

Článok 10

Doklad o doručení písomností

Doklad o doručení písomností sa vykoná podľa predpisov o doručovaní písomností platných v štáte dožiadaného úradu.

Článok 11

Doručovanie písomností vlastným príslušníkom

Obe Zmluvné strany sú oprávnené vykonávať doručovanie písomností vlastným príslušníkom svojimi diplomatickými alebo konzulárnymi úradmi.

Článok 12

Overovanie listín

1. Listiny, ktoré boli na území jednej Zmluvnej strany vystavené alebo overené súdom alebo úradnou osobou (stálym tlmočníkom, znalcom a pod.) v ich pôsobnosti a v predpísanej forme a mali úradnú pečiatku, sú na území druhej Zmluvnej strany uznávané bez ďalšieho overenia.
2. Listiny, ktoré na území jednej Zmluvnej strany platia za listiny verejné, požívajú aj na území druhej Zmluvnej strany dôkaznú moc verejných listín.

Článok 13

Trovy právnej pomoci

1. Za poskytnutie právnej pomoci nebude dožiadaná Zmluvná strana požadovať úhradu žiadnych trov. Zmluvné strany znášajú samy všetky trovy, ktoré vznikli poskytovaním právnej pomoci na ich území.
2. Dožiadaný justičný úrad oznámi dožadujúcemu úradu výšku trov. Pokiaľ dožadujúci úrad tieto trovy vyberie od osoby povinnej na úhradu, zostanú Zmluvnej strane, ktorá ich vybrala.

Článok 14

Informácie o právnych otázkach

Ministerstvo spravodlivosti alebo Generálna prokuratúra Československej republiky a Právna komisia pri Rade ministrov Sväzu sovietskych socialistických republík si navzájom na žiadosť poskytujú informácie o právnom poriadku, ktorý platí alebo platil v ich štáte.

Článok 15

Jazyk

Úrady Československej republiky používajú vo vzájomnom styku pri poskytovaní právnej pomoci český a slovenský jazyk a úrady Sväzu sovietskych socialistických republík ruský jazyk.

Oddiel II **Osobitná časť**

Hlava I

PRÁVNA POMOC V OBČIANSKYCH A RODINNÝCH VECIACH

Trovy konania Oslobodenie od žalobnej zábezpeky

Článok 16

Príslušníkom jednej zo Zmluvných strán, ktorí vystupujú pred súdmi druhej Zmluvnej strany, pokiaľ sa zdržujú na území jednej zo Zmluvných strán, nemožno uložiť zloženie zábezpeky za trovy konania len z toho dôvodu, že sú cudzinci alebo že nemajú v tuzemsku bydlisko, pobyt alebo sídlo.

Článok 17

1. Ak bola účastníkom oslobodeným od zloženia žalobnej zábezpeky v zmysle článku 16 tejto Zmluvy uložená na území jednej Zmluvnej strany povinnosť nahradiť trovy konania, nariadi kompetentný súd na území druhej Zmluvnej strany na návrh bez platby exekúciu na vymáhanie týchto trov.
2. Trovy konania sú i trovmi potvrdenia, prekladu a overenia uvedené v článku 18 tejto Zmluvy.

Článok 18

1. Súd, ktorý nariaďuje exekúciu pre trovy konania, obmedzí svoje skúmanie len na to, či rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a či je vykonateľné.
2. K žiadosti o nariadenie exekúcie sa pripojí odpis rozhodnutia o trovách overený súdom prvej stolice a potvrdenie vydané tým istým súdom, že rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné.
3. Proti rozhodnutiu o nariadení exekúcie sú prípustné opravné prostriedky podľa práva platného pre rozhodujúci súd.
4. Doklady uvedené v odseku 2 tohto článku sa musia pripojiť s prekladom vykonaným podľa článku 9 odseku 2 tejto Zmluvy do jazyka Zmluvnej strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.

Článok 19

Návrh na nariadenie exekúcie, ktorá sa má vykonať na území druhej Zmluvnej strany, možno podať na súde, ktorý vydal rozhodnutie o trovách, alebo na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici. Tento súd zašle návrh kompetentnému súdu druhej Zmluvnej strany spôsobom uvedeným v článku 3 tejto Zmluvy.

Článok 20

Trovy potvrdenia, prekladu a overenia písomností podľa článku 18 tejto Zmluvy určí súd, ktorý vo veci konal v prvej stolici alebo súd kompetentný pre nariadenie exekúcie. Súd kompetentný na nariadenie exekúcie určí aj exekučné trovy.

Oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov

Článok 21

Príslušníkom jednej Zmluvnej strany sa poskytuje na území druhej Zmluvnej strany oslobodenie od poplatkov a preddavkov za tých istých podmienok a v tom istom rozsahu ako vlastným príslušníkom.

Článok 22

1. Potvrdenie o osobných pomeroch, ako aj o pomeroch rodinných, zárobkových a majetkových vydá kompetentný úrad Zmluvnej strany, na území ktorej má navrhovateľ bydlisko alebo pobyt.

2. Ak nemá navrhovateľ na území tej - ktorej Zmluvnej strany bydlisko alebo pobyt, postačí potvrdenie vydané kompetentným diplomatickým alebo konzulárnym úradom jeho štátu.
3. Justičný úrad, ktorý rozhoduje o návrhu na oslobodenie od poplatkov a preddavkov, môže požiadať o ďalšie objasnenie.

Článok 23

1. Príslušník jednej Zmluvnej strany, ktorý chce navrhnúť oslobodenie od poplatkov a preddavkov na justičnom úrade druhej Zmluvnej strany, môže tento návrh zahlásiť do zápisnice na justičnom úrade príslušnom podľa svojho bydliska alebo pobytu. Justičný úrad zašle zápisnicu spolu s potvrdením podľa článku 22 odseku 1 tejto Zmluvy a spolu s ostatnými dokladmi predloženými navrhovateľom justičnému úradu druhej Zmluvnej strany.
2. Zároveň so žiadosťou o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a preddavkov sa môže podať do zápisnice návrh na začatie konania o žalobe alebo iného konania.

Osobné a rodinné právo

Článok 24

Spôsobilosť na právne úkony

Spôsobilosť osoby na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej je osoba príslušníkom.

Článok 25

Uznanie rozhodnutia o rozvode a o neplatnosti manželstva

Právoplatné rozhodnutia súdov jednej Zmluvnej strany o rozvode a neplatnosti (o vzniku) manželstva čo do občanov Zmluvných strán budú uznané na území druhej Zmluvnej strany bez ďalšieho konania, ak žiadny súd druhej Zmluvnej strany predtým v tej istej veci právoplatne nerozhodol.

Toto ustanovenie sa vzťahuje i na rozhodnutia vydané predtým, než táto Zmluva nadobudla účinnosť.

Zapretie a zistenie otcovstva

Článok 26

Zapretie a zistenie otcovstva a otázku, či dieťa pochádza z určitého manželstva, treba rozhodnúť podľa právneho poriadku Zmluvnej strany, ktorej občianstvo dieťa získalo narodením.

Článok 27

Právne pomery medzi dieťaťom narodeným mimo manželstva a jeho matkou na strane jednej a otcom na strane druhej sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je dieťa.

Článok 28

Na zapretie a zistenie otcovstva a na zistenie, či dieťa pochádza z určitého manželstva je kompetentný súd Zmluvnej strany, ktorej právny poriadok je rozhodný podľa článku 26 tejto Zmluvy.

Ak má navrhovateľ i odporca bydlisko na území jednej zo Zmluvných strán, je i súd tejto Zmluvnej strany kompetentný pre rozhodnutie o zapretí a zistení otcovstva a o zistení, či dieťa pochádza z určitého manželstva za zachovanie ustanovenia článku 26 tejto Zmluvy.

Článok 29

Vyhlásenie za nezvestného alebo mŕtveho a dôkaz smrti

1. Pre vyhlásenie osoby za nezvestnú alebo mŕtvu a vo veciach konania o dôkaze smrti je daná právomoc justičného úradu Zmluvnej strany, ktorej občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných zpráw bola nažive.
2. Justičné úrady jednej Zmluvnej strany môžu vyhlásiť občana druhej Zmluvnej strany za nezvestného alebo mŕtveho a tiež vykonať konanie o dôkaze smrti na návrh osôb žijúcich na území tejto Zmluvnej strany, ak ich práva a záujmy sa opierajú o právny poriadok tejto Strany.
3. V konaní o vyhlásení za nezvestného alebo mŕtveho alebo v konaní o dôkaze smrti používajú justičné úrady Zmluvnej strany právny poriadok svojho štátu.

Poručenstvo a opatrovanstvo

Článok 30

1. Vo veciach poručenstva a opatrovanstva nad príslušníkmi Zmluvných strán sú, pokiaľ ďalej nie je ustanovené nič iné, kompetentné úrady Zmluvnej strany, ktorej príslušníkom je chránenec.
2. Právny pomer medzi poručníkom alebo opatrovníkom a chránencom sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej úrad ustanovil poručníka alebo opatrovníka.
3. Povinnosť prijať poručníctvo alebo opatrovníctvo sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej príslušníkom je poručník alebo opatrovník.

Článok 31

1. Ak sú poručenské alebo opatrovanské opatrenia potrebné v záujme príslušníka jednej Zmluvnej strany, ktorého bydlisko, pobyt alebo imanie je na území druhej Zmluvnej strany, upovedomí úrad tejto Zmluvnej strany bez odkladu úrad kompetentný podľa článku 30 odseku 1 tejto Zmluvy.
2. V naliehavých prípadoch môže úrad druhej Zmluvnej strany vykonať opatrenie sám, a to podľa svojho práva, musí však bez odkladu upovedomiť úrad kompetentný podľa článku 30 odseku 1 tejto Zmluvy. Takéto opatrenia zostanú v platnosti až do iného rozhodnutia úradu uvedeného v článku 30 odseku 1 tejto Zmluvy.

Článok 32

1. Úrad kompetentný podľa článku 30 odseku 1 tejto Zmluvy môže preniesť poručenstvo alebo opatrovanstvo na úrad druhej Zmluvnej strany, ak chránenec má na území tejto Zmluvnej strany bydlisko, pobyt alebo imanie. Prenesenie poručenstva alebo opatrovanstva sa stane účinným, keď dožiadaný úrad poručenstvo alebo opatrovanstvo prevezme a o tom dožadujúci úrad upovedomí.
2. Úrad, ktorý prevzal podľa odseku 1 tohto článku poručenstvo alebo opatrovanstvo, vedie ho podľa zákonov svojho štátu. Použije však, pokiaľ ide o spôsobilosť na práva a povinnosti alebo o spôsobilosť na právne úkony, práva Zmluvnej strany, ktorej príslušníkom je chránenec. Na rozhodnutia, ktoré sa týkajú osobného stavu, nie je oprávnený, môže však udeliť prívolenie na uzavretie manželstva, ktoré je potrebné podľa práva strany, ktorej príslušníkom je chránenec.

Článok 33

Osvojenie

1. Osvojenie alebo jeho zrušenie sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v čase osvojenia alebo jeho zrušenia.
2. Ak je dieťa občanom druhej Zmluvnej strany, treba zadovážiť pri osvojení alebo jeho zrušení i prívolenie tejto Zmluvnej strany.
3. Ak je dieťa osvojené manželmi, z ktorých jeden je občanom jednej Zmluvnej strany, druhý potom občanom druhej Zmluvnej strany, musí osvojenie alebo jeho zrušenie byť v súlade s právnym poriadkom oboch Zmluvných strán.

4. Kompetentným na konanie o osvojení alebo o jeho zrušení je úrad Zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v čase osvojenia, alebo jeho zrušenia. V prípade odseku 3 tohto článku je príslušný úrad tej Zmluvnej strany, na území ktorej majú manželia alebo mali svoje spoločné bydlisko alebo pobyť.

Článok 34

Zasielanie matričných listín a iných dokladov

Každá zo Zmluvných strán sa zaväzuje zasielať druhej Zmluvnej strane na žiadosť podanú diplomatickou cestou doklady o zápisoch v matrikách, doklady o vzdelaní, o dĺžke zamestnania a iné doklady týkajúce sa osobných práv a záujmov občanov druhej Zmluvnej strany.

Uvedené doklady sa zasielajú druhej Zmluvnej strane diplomatickou cestou bez prekladu a bez platby.

Dedičstvo

Článok 35

Zásada rovnakého postavenia

Príslušníci jednej Zmluvnej strany sú čo do spôsobilosti urobiť alebo zrušiť závet o majetku, ktorý je na území druhej Zmluvnej strany a o práve, ktoré sa tam má uplatniť, ako i čo do spôsobilosti nadobúdať dedičským právom taký majetok a práva, postavení narovne príslušníkom druhej Zmluvnej strany žijúcim na jej území. Imanie o práva prechádzajú na nich za rovnakých podmienok ako na vlastných príslušníkov druhej Zmluvnej strany žijúcich na jej území.

Článok 36

Dedičská spôsobilosť

1. Dedičské právo k hnutelnému imaniu sa spravuje právnym poriadkom tej Zmluvnej strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ v čase smrti.
2. Dedičské právo k nehnuteľnému imaniu sa spravuje právnym poriadkom tej Strany, na území ktorej je imanie.

Článok 37

Odúmrť

Hnuteľná odúmrť pripadne štátu, ktorého občanom bol poručiteľ v čase smrti, nehnuteľná odúmrť potom štátu, na území ktorého je nehnuteľnosť.

Článok 38

Závet

1. Spôsobnosť urobiť alebo zrušiť závet, ako i právne účinky väd vôle sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase, keď prejav vykonal. Toto právo je rozhodné aj pre určenie, ktoré druhy poriadku pre prípad smrti sú prípustné.
2. Forma závetu sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase, keď závet urobil. Stačí však, ak bol zachovaný právny poriadok Zmluvnej strany, na území ktorej bol závet urobený. Toto ustanovenie platí aj pre zrušenie závetu.

Článok 39

Právomoc

1. Hnuteľné dedičstvo prejednávajú bez ujmy ustanovenia odseku 4 tohto článku justičné úrady Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti.
2. Nehnuteľné dedičstvo prejednávajú justičné úrady Zmluvnej strany, na území ktorej je dedičstvo.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku platia obdobne i o sporoch, ktoré vzniknú z dedičských nárokov.
4. Ak je celé hnutelné dedičstvo po občanovi jednej zo Zmluvných strán na území druhej Zmluvnej strany, a ak súhlasia s tým všetci dedičia, prejedná ho na návrh dediča alebo odkazovníka justičný úrad tejto Zmluvnej strany.

Článok 40

Oznamovanie úmrtia

1. Ak zomrie na území jednej Zmluvnej strany občan druhej Zmluvnej strany, upovedomí kompetentný úrad bez odkladu diplomatický alebo konzulárny úrad druhej Zmluvnej strany o úmrtí a oznámi mu všetko, čo je známe o dedičoch a o ich bydlisku alebo pobyte, a rozsahu a cene dedičstva, ako i o tom, či je tu závet. To isté platí, ak sa dozvie kompetentný úrad jednej zo Zmluvných strán o tom, že občan druhej Zmluvnej strany, ktorý zomrel mimo územia oboch Zmluvných strán, zanechal imanie na území jeho štátu.
2. Ak sa dozvie diplomatický alebo konzulárny úrad o úmrtí skôr, je povinný o ňom upovedomiť justičný úrad kompetentný na zabezpečenie dedičstva.

Článok 41

Oprávnenie diplomatického alebo konzulárneho úradu pri prejednávaní dedičstva

1. Vo všetkých dedičských veciach, ktoré sa vyskytnú na území jednej zo Zmluvných strán, sú členovia diplomatického alebo konzulárneho úradu druhej Zmluvnej strany oprávnení zastupovať pred justičnými alebo inými úradmi vlastných príslušníkov, pokiaľ sú neprítomní a neustanovili si iného splnomocnenca; osobitné plnomocenstvo nie potrebné.
2. Ak zomrie občan jednej Zmluvnej strany cestou územím druhej Zmluvnej strany a ak tam nemal bydlisko ani pobyt, budú veci, ktoré mal u seba pre vlastnú potrebu, odovzdané bez ďalšieho konania diplomatickému alebo konzulárnemu úradu Zmluvnej strany, ktorej bol občanom.

Článok 42

Otvorenie závetu

Na otvorenie a vyhlásenie závetu je príslušný justičný úrad Zmluvnej strany, na území ktorej je závet. Overený odpis závetu a zápisnice o stave a obsahu závetu, podľa okolností overený odpis zápisnice o vyhlásení závetu a na žiadosť i prvopis závetu treba zaslať justičnému úradu štátu poručiteľa alebo justičnému úradu druhej Zmluvnej strany, ktorý vo veci koná.

Článok 43

Opatrenia na zabezpečenie dedičstva

1. Úrady oboch Zmluvných strán vykonávajú podľa svojho práva opatrenia, ktoré sú nutné na zabezpečenie alebo na správu dedičstva, ktoré na ich území zanechal občan druhej Zmluvnej strany.
2. O opatreniach, ktoré boli vykonané podľa odseku 1 tohto článku, treba bez odkladu upovedomiť diplomatický alebo konzulárny úrad druhej Zmluvnej strany, ktorý môže pri týchto opatreniach spolupôsobiť. Na návrh diplomatického alebo konzulárneho úradu treba opatrenia vykonané podľa odseku 1 tohto článku zmeniť, zrušiť alebo odložiť.

Na žiadosť diplomatického alebo konzulárneho úradu sa mu odovzdá hnutelné dedičstvo a doklady zomrelého.

Článok 44

Vydanie dedičstva

Ak po prejednaní dedičstva na území jednej Zmluvnej strany prípadne hnutelné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnutelného alebo nehnuteľného dedičstva dedičom, ktorých bydlisko, pobyt alebo sídlo je na území druhej Zmluvnej strany, odovzdá sa dedičstvo alebo výťažok z jeho predaja

diplomatickému alebo konzulárnemu úradu tejto Zmluvnej strany pod podmienkou, že

- a) štátne notárstvo vyzvalo, ak je to predpísané právnym poriadkom štátu, kde je dedičstvo, veriteľov poručiteľa, aby do troch mesiacov prihlásili svoje pohľadávky;
- b) všetky dedičské dávky a všetky prihlásené pohľadávky boli zabezpečené a zaplatené;
- c) kompetentné úrady dali súhlas na vývoz dedičských kusov alebo na prevod výťažku ich predaja.

Článok 45

Uznanie rozhodnutí v občianskoprávných a rodinných veciach za vykonateľné

Obe Zmluvné strany uznávajú za vzájomne vykonateľné:

- a) právoplatné rozhodnutia justičných úradov v občianskoprávných veciach a vo veciach rodinného práva, ako i rozhodnutia orgánov poručenstiev a opatrovanstiev spadajúcich do ich pôsobnosti, ktoré boli vydané na území druhej Zmluvnej strany o právnych pomeroch vzniknutých po nadobudnutí účinnosti tejto Zmluvy;
- b) vykonateľné právoplatné súdne rozhodnutia trestných súdov o občianskoprávných nárokoch poškodeného.

Výkon súdnych rozhodnutí v občianskoprávných a rodinných veciach

Článok 46

1. Na prejednanie návrhu na nariadenie exekúcie je príslušný súd Zmluvnej strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.
2. Návrh na nariadenie exekúcie treba podať na súde, ktorý rozhodol vo veci v prvej stolici. Návrh, ktorý bol podaný na súde, ktorý rozhodol vo veci prvej stolice, treba postúpiť súdu, ktorý je kompetentný, aby o návrhu rozhodol.
3. Náležitosti návrhu sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, na území ktorej má byť exekúcia vykonaná.
4. K návrhu treba pripojiť preklad do jazyka dožiadanej Zmluvnej strany overený podľa článku 9 odseku 2 tejto Zmluvy.

Článok 47

K návrhu na nariadenie exekúcie treba pripojiť:

- a) úplné vyhotovenie rozhodnutia, verejnú listinu o tom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, ak to z vyhotovenia rozhodnutia nevyplýva;
- b) potvrdenie, z ktorého vychádza najavo, že aspoň jedno predvolanie o začatí konania bolo včas a náležitým spôsobom doručené účastníkovi, ktorý nevstúpil do konania;
- c) overené preklady listín uvedených pod písm. a), b) tohto článku zhotovené podľa článku 9 odseku 2 tejto Zmluvy.

Článok 48

Ak má súd pri nariaďovaní exekúcie pochybnosti, môže navrhovateľa vyzvať, aby sa vyjadril alebo mu uložiť, aby odstránil vady návrhu. Môže o návrhu vypočuť aj dlžníka a požiadať o objasnenie súd, ktorý rozhodnutie vydal.

Článok 49

1. O exekúcii platí právny poriadok Zmluvnej strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.
2. Dlžník môže uplatniť na súde, ktorý rozhoduje o nariadení exekúcie, i námietky proti jej prípustnosti a proti nároku zistenému v rozhodnutí, pokiaľ je to prípustné podľa práva Zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané.

Článok 50

O súdnych trovách spojených s exekúciou platia predpisy Zmluvnej strany, kde sa má rozhodnutie vykonať.

Článok 51

Odopretie uznania a výkonu súdnych rozhodnutí v občianskoprávných a rodinných veciach

Uznanie súdnych rozhodnutí alebo nariadenie exekúcie možno odoprieť:

- a) ak navrhovateľ alebo odporca nevstúpil do konania, pretože jemu alebo jeho splnomocnencovi nebolo včas a náležitým spôsobom doručené predvolanie o začatí konania alebo ak sa stalo doručenie len verejnou vyhláškou alebo spôsobom, ktorý sa odchyľuje od ustanovení tejto Zmluvy;
- b) ak je súdne rozhodnutie v rozpore s právoplatným predchádzajúcim rozhodnutím vydaným medzi tými istými účastníkmi, o tom istom nároku a z toho istého dôvodu súdom Zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo exekúcia vykonať. Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na prípady, v ktorých sa podstatne zmenili skutočnosti, na základe ktorých uvedené predchádzajúce súdne rozhodnutie určilo obsah alebo čas plnenia.

Článok 52

Spoločné ustanovenia

Ustanovenia článkov 45 až 51 tejto Zmluvy o súdnych rozhodnutiach sa použijú obdobne i na pokonávky uzavreté pred justičnými úradmi.

HLAVA II

PRÁVNA POMOC V TRESTNÝCH VECIACH

Článok 53

Povinnosť na vydanie

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si na žiadosť vzájomne budú vydávať na vykonanie trestného konania alebo na výkon trestu osoby, ktoré sú na ich území.
2. Vydanie je prípustné len pre trestný čin, za ktorý možno uložiť podľa právneho poriadku oboch Zmluvných strán trest odňatia slobody prevyšujúci 1 rok alebo trest vyšší (ďalej len „extradičný trestný čin“).

Článok 54

Odopretie vydania

K vydaniu nedôjde, ak:

- a) vyžadovaná osoba je štátnym príslušníkom dožiadanej Zmluvnej strany;
- b) trestný čin bol spáchaný na území dožiadanej Zmluvnej strany;
- c) podľa práva dožiadanej Zmluvnej strany trestné stíhanie nemôže byť začaté alebo rozsudok nemôže byť vykonaný, pretože nastalo premlčanie alebo tomu bráni iný zákonný dôvod;
- d) stíhanie je vyhradené výlučne justičným úradom dožiadanej Zmluvnej strany;
- e) proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, bol pre ten istý trestný čin na území dožiadanej Zmluvnej strany vynesenej rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť alebo bolo vydané rozhodnutie, ktorým sa konanie právoplatne skončilo.

Článok 55**Povinnosť začať trestné stíhanie**

1. Každá Zmluvná strana sa zaväzuje, že na žiadosť druhej strany zavedie podľa vlastných právnych predpisov trestné stíhanie svojich občanov, ktorí sú podozrelí, že na území druhej Zmluvnej strany spáchali extradičný trestný čin.
2. K žiadosti sa pripojí pamätný spis a všetky údaje a dôkazy o trestnom čine, ktoré sú poruke.
3. Dožiadaná Zmluvná strana upovedomí dožadujúcu Zmluvnú stranu o výsledku trestného konania, a ak dôjde k právoplatnému rozsudku, zašle jeho odpis.

Článok 56**Spôsob styku**

Vo veciach vydania a prevzatia trestného stíhania stýka sa navzájom Ministerstvo spravodlivosti alebo Generálna prokuratúra Československej republiky s Prokuratúrou Sväzu sovietskych socialistických republík.

Článok 57**Žiadosť o vydanie**

K žiadosti o vydanie sa pripojí:

- a) prvopis alebo overený odpis zatýkacieho rozkazu a k žiadosti o vydanie na výkon trestu prvopis alebo overený odpis právoplatného rozsudku; tieto doklady musia obsahovať údaje o skutkovej podstate trestného činu, najmä o mieste a čase spáchania činu a jeho právnu kvalifikáciu; ak bola trestným činom spôsobená hmotná škoda, treba uviesť jej výšku;
- b) text zákona dožadujúcej Zmluvnej strany, podľa ktorého sa trestnosť posudzuje;
- c) údaje o výške neodpykaného trestu v prípade, že sa žiada o vydanie odsúdeného, ktorý už časť trestu odpykal;
- d) pokiaľ možno údaje o občianstve osoby, o vydanie ktorej sa žiada, listiny a doklady o jej bydlisku alebo pobyte a údaje o jej osobných pomeroch, ako i jej opis, fotografia a odtlačky prstov.

Článok 58**Dodatočné objasnenie**

1. Ak vzniknú pochybnosti, či ide o extradičný trestný čin alebo ak neobsahuje žiadosť o vydanie všetky ďalšie potrebné údaje, môže dožiadaná Zmluvná strana požiadať o jej doplnenie, k čomu určí lehotu od jedného do dvoch mesiacov. Táto lehota môže sa zo závažných dôvodov predĺžiť na žiadosť dožadujúcej strany.
2. Ak nepredloží dožadujúca Zmluvná strana v určenej lehote dodatočné údaje, môže dožiadaná Zmluvná strana zatknutú osobu prepustiť.

Článok 59**Vydávacia väzba**

Po dôjdení žiadosti o vydanie vykoná dožiadaná Zmluvná strana bez odkladu opatrenie na zatknutie vyžadovanej osoby s výnimkou tých prípadov, keď k vydaniu nemôže dôjsť.

Článok 60**Predbežné zatknutie**

1. Predbežne môže byť zatknutá osoba, o zatknutie ktorej bolo požiadané už pred dôjdením žiadosti o vydanie; žiadosť musí obsahovať odvolanie na zatýkací rozkaz alebo na právoplatné súdne rozhodnutie a poukaz na to, že žiadosť o vydanie bude predložená dodatočne. Žiadosť o predbežné zatknutie sa môže vykonať poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.

2. Aj bez žiadosti podľa odseku 1 tohto článku môže byť vzatá do väzby osoba, ktorá je dôvodne podozrelá, že spáchala na území druhej Zmluvnej strany extradičný trestný čin.
3. O predbežnom zatknutí treba druhú Zmluvnú stranu ihneď upovedomiť.

Článok 61

Prepustenie z väzby, ak nedôjde žiadosť o vydanie

1. Osobu zatknutú podľa ustanovenia článku 60 odseku 1 tejto Zmluvy možno prepustiť na slobodu, ak nedôjde doložená žiadosť o vydanie do dvoch mesiacov od odoslania oznámenia o zatknutí.
2. Osobu zatknutú podľa ustanovenia článku 60 odseku 2 tejto Zmluvy možno prepustiť na slobodu, ak nedôjde do 1 mesiaca od odoslania oznámenia o zatknutí žiadosť o vydanie.

Článok 62

Odklad vydania

Ak je osoba, o vydanie ktorej sa žiada, stíhaná alebo ak bola odsúdená pre iný trestný čin na území dožiadanej Zmluvnej strany, možno vykonanie vydania odložiť až do zastavenia trestného stíhania alebo do vykonania rozsudku alebo do odpustenia trestu.

Článok 63

Dočasné vydanie

1. Ak odklad vydania podľa článku 62 tejto Zmluvy môže mať za následok premlčanie alebo inú závažnú ujmu trestného stíhania, môže byť osoba, o vydanie ktorej sa žiada, na základe odôvodnenej žiadosti dočasne vydaná.
2. Dočasne vydaná osoba bude vrátená po vykonaní úkonu trestného stíhania, pre ktoré bola vydaná.

Článok 64

Stret žiadostí o vydanie

Ak dôjdu žiadosti o vydanie od viacerých štátov, rozhodne dožiadaná Zmluvná strana, ktorej z týchto žiadostí vyhovie.

Článok 65

Medze stíhatelnosti vydanej osoby

1. Vydanú osobu nemožno bez súhlasu dožiadanej Zmluvnej strany trestne stíhať, potrestať ani vydať tretiemu štátu pre trestný čin spáchaný pred vydaním, na ktorý sa vydanie nevzťahuje.
2. Súhlas nie je potrebný, ak vydaná osoba do jedného mesiaca po skončení trestného stíhania a ak bola odsúdená, do jedného mesiaca po odpykaní alebo odpustení trestu, neopustí územie dožadujúcej Zmluvnej strany, alebo ak sa tam vráti. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú vydaná osoba nemohla územie dožadujúcej Zmluvnej strany opustiť bez svojho zavinenia.

Článok 66

Vydanie

Dožiadaná Zmluvná strana oznámi Zmluvnej strane dožadujúcej miesto a čas vydania. Ak neprevezme dožadujúca Zmluvná strana osobu, ktorá má byť vydaná, do jedného mesiaca od určeného dňa vydania, môže byť táto osoba prepustená na slobodu.

Článok 67

Opätovné vydanie

Ak sa vyhne vydaná osoba trestnému stíhaniu a ak sa vráti na územie dožiadanej Zmluvnej strany, bude vydaná na novú žiadosť, bez toho, že by bolo treba znovu predložiť doklady podľa článkov 57 a 58 tejto Zmluvy.

Článok 68**Oznámenie výsledku trestného konania**

Zmluvné strany si oznámia navzájom výsledky trestného konania proti vydanej osobe. Ak bolo proti vydanej osobe vynesené právoplatné súdne rozhodnutie, zašle sa tiež jeho odpis.

Článok 69**Prevoz**

1. Na žiadosť povolí Zmluvná strana previezť svojim územím osoby, ktoré tretí štát vydal druhej Zmluvnej strane.
2. Žiadosť o prevoz sa podáva a prejednáva ako žiadosť o vydanie.
3. Zmluvné strany nie sú povinné povoliť prevoz osôb, k vydaniu ktorých nemôže dôjsť podľa tejto Zmluvy.

Článok 70**Dodanie osôb vo väzbe**

1. Ak sú predvolaní svedkovia na území dožiadanej Zmluvnej strany vo väzbe, môžu orgány uvedené v článku 56 tejto Zmluvy nariadiť ich prepravenie na územie dožadujúcej Zmluvnej strany pod podmienkou, že tam budú držaní vo väzbe a po výsluchu čo najskôr vrátení.
2. Ak majú byť vyslúchnuté osoby, ktoré sú vo väzbe tretieho štátu, ako svedkovia, povolia orgány dožiadanej Zmluvnej strany uvedené v článku 56 tejto Zmluvy prevoz územím svojho štátu so zachovaním ustanovenia článku 8 tejto Zmluvy.

Článok 71**Vydanie vecí**

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si navzájom vydajú:
 - a) veci, ktoré boli získané extradičným trestným činom alebo ich protihodnotu;
 - b) veci, ktoré môžu mať význam ako dôkazné prostriedky v trestnom konaní, a to i v prípade, že k vydaniu páchateľa nedôjde pre jeho smrť, útek alebo z iného dôvodu.
2. Ak potrebuje dožiadaná Zmluvná strana veci, o vydanie ktorých sa žiada, ako dôkazné prostriedky v trestnom konaní, môže byť ich vydanie odložené až do času, keď sa konanie skončí.
3. Práva tretích osôb k týmto veciam zostávajú nedotknuté. Po ukončení trestného konania musia byť tieto veci bez platby vrátené Zmluvnej strane, ktorá ich vydala.

Článok 72**Odmietnutie právnej pomoci v trestných veciach**

Právna pomoc v trestných veciach sa neposkytuje, ak:

- a) právna pomoc je žiadaná čo do činu, ktorý nie je podľa práva dožiadanej Zmluvnej strany trestný;
- b) právna pomoc má byť poskytnutá o trestnom čine, pre ktorý vydanie nie je prípustné.

Článok 73**Oznamovanie odsúdenia**

Zmluvné strany budú si navzájom každý rok podávať zprávy o právoplatných rozsudkoch vynesených súdmi jednej Zmluvnej strany proti občanom druhej Zmluvnej strany a súčasne urobia opatrenia na zasielanie odtlačkov prstov odsúdených, pokiaľ je to možné.

Oddiel III
Záverečné ustanovenia

Článok 74
Ratifikácia

Táto Zmluva bude ratifikovaná. Ratifikačné listiny sa vymenia čo najskôr v Prahe.

Článok 75
Účinnosť

1. Táto Zmluva nadobudne účinnosť jeden mesiac po výmene ratifikačných listín. Zostane v platnosti 5 rokov odo dňa, keď nadobudne účinnosť.
2. Ak nevytvorí žiadna zo Zmluvných strán túto Zmluvu aspoň 6 mesiacov pred skončením tejto doby, predlžuje sa jej platnosť na neurčito a Zmluva zostane v platnosti do tej doby, dokiaľ ju jedna zo Zmluvných strán nevytvorí s výpovednou lehotou jedného roku.

Článok 76
Autentické vyhotovenia

Táto Zmluva bola spísaná vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a ruskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Na doklad toho podpísali splnomocnení oboch Zmluvných strán túto Zmluvu a opatrili ju svojimi pečiatkami.

Dané v Moskve 31. augusta 1957.

Z plnomocenstva prezidenta

Československej republiky:

Dr. V. Škoda v. r.

Z plnomocenstva Prezídia Najvyššieho sovietu

Zväzu sovietskych socialistických republík:

A. Zacharov v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie v Prílohe Zbierky zákonov na str. 42.

